

zaaknummer 2012 T 839 (3)

Datum beslissing 14 juli 2014

De Klachtencommissie seksueel misbruik in de R.-K. Kerk van de Stichting Beheer & Toezicht i.z. Seksueel Misbruik in de R.-K. Kerk in Nederland, verder ook: de Klachtencommissie, geeft op grond van de Procedure Klachtencommissie seksueel misbruik in de R.-K. Kerk (verder ook: de Procedure) het volgende advies inzake de klacht van:

[naam],
geboren op [datum],
wonende te [plaats],
hierna te noemen: klager,
juridisch adviseur: mr. N.D. Geraads, advocaat te Eindhoven

tegen:

[naam],
geboren op [datum],
de persoon over wie geklaagd wordt,
hierna ook te noemen: aangeklaagde,
lid van de Congregatie van de Priesters van het Heilige Hart van Jezus.

1. De procedure

Het klaagschrift is door de griffie van de Klachtencommissie ontvangen op 26 maart 2013. Op 18 juni 2013 is bij de griffie, namens aangeklaagde, een verweerschrift op het klaagschrift ingekomen van mr. R. P. Baetens, advocaat te Tilburg. Op 11 september 2013 heeft te Utrecht een zitting van de Klachtencommissie achter gesloten deuren plaatsgevonden, waarna op 25 oktober 2013 een advies is gevolgd. Op 12 november 2013 is tegen dit advies een bezwaarschrift ingediend, dat op 14 januari 2014 door de Bijzondere kamer van de Klachtencommissie gegrond is verklaard. Op 24 juni 2014 heeft te Utrecht wederom een zitting van de Klachtencommissie achter gesloten deuren plaatsgevonden, waarbij de Klachtencommissie was samengesteld uit de onder aan dit advies te noemen leden. Namens klager is verschenen mr. N.D. Geraads, advocaat te Eindhoven. Klager zelf is niet verschenen. Namens aangeklaagde en de Congregatie zijn verschenen: aangeklaagde [naam], [naam], overste van de Congregatie der Priesters van het Heilig Hart van Jezus en mr. R.P. Baetens, advocaat te Tilburg.

2. De klacht (zakelijk weergegeven)

2.1. Gedurende zijn verblijf in [instelling] te [plaats] in de periode van ongeveer 1962 tot ongeveer 1970 is klager bij herhaling seksueel misbruikt door aangeklaagde. Aangeklaagde was, naast timmerman/ambachtsman, ook werkzaam als cipier op [instelling].

Als aangeklaagde klager eten bracht, wilde hij klagers geslachtsdeel aanraken. Aangeklaagde dwong klager ook hem af te trekken. Aangeklaagde wilde daarnaast zoenen met klager, maar dat wilde klager echt niet.

Tijdens de zitting van de Klachtencommissie op 11 september 2013 heeft klager aangegeven dat hij de periode van 28 november 1963 tot 24 juli 1971 in [instelling] heeft verbleven. Voorts heeft hij verklaard dat hij door aangeklaagde is misbruikt vanaf zijn 13^e of 14^e tot zijn 15^e, dat het misbruik door aangeklaagde meer dan tien keer heeft plaatsgevonden en dat het misbruik naast hetgeen in het klaagschrift is beschreven ook heeft bestaan uit pijpen.

2.2. Klager is sinds de vroege jeugd bekend met psychiatrische problematiek. Hij lijdt aan angststoornissen, die door de huisarts worden beschreven als extreem. Klager heeft in verband daarmee een WAO-uitkering.

In een gerechtelijke procedure over een uitkering is door de deskundige, dr. [naam] (neuroloog-psychiater) een onderzoek gedaan naar de psychiatrische klachten van klager. Het onderzoeksverslag van dr. [naam] dateert uit oktober 1986, het geeft echt een goed beeld van de achtergrond van klager en de problematiek. In het onderzoeksverslag wordt niet gesproken over eventueel seksueel misbruik, maar wel van ernstige persoonlijkheidsproblematiek, waarvoor de oorzaak werd gezocht in de ouder-kind problematiek. Klager heeft in het verleden nooit over het misbruik kunnen praten, hetgeen verklaart waarom het misbruik in het onderzoeksverslag niet wordt genoemd.

Klager schrijft zijn hele leven al met een geheim rond te lopen. Dit geheim zou hij het liefst vergeten, verwijderen uit zijn hersenen. Klager geeft aan dat gesprekken met hulpverleners hem niet meer kunnen helpen, zo diep geworteld zitten de herinneringen. Praten over het misbruik is voor klager als het bekijken van een horrorfilm die steeds wordt herhaald.

Klager heeft zichzelf nooit kunnen ontwikkelen. Hij beschrijft het nooit leuk te hebben gehad, hij kan niet lachen en zich ontspannen.

Klager heeft inmiddels een WSW-indicatie, maar is momenteel volledig arbeidsongeschikt in verband met darmproblemen en hartstoornissen. Zijn gezondheid is slecht te noemen.

2.3. Klager wil zijn verhaal vertellen en voorkomen dat [instelling] vergeten zou worden. Hij is op zoek naar erkenning.

3. De reactie (zakelijk weergegeven)

Mr. Baetens heeft de Klachtencommissie namens aangeklaagde nadrukkelijk verzocht de klacht te voorzien van een advies tot ongegrond verklaring.

Aangeklaagde ontkent stellig klager seksueel te hebben misbruikt. Daar waar hij heeft verklaard dat hij 'niet wil ontkennen dat hij mogelijk wel eens een jongen heeft betast' en dat hij 'riskante dingen' heeft gedaan, doelde hij op het fouilleren van de jongens, wat gebeurde naar aanleiding van een steekincident. Van seksueel misbruik was in het geheel geen sprake.

4. De beoordeling

4.1. Volgens de Procedure moet onder seksueel misbruik worden verstaan iedere gedraging waarbij iemand onder dwang of in een afhankelijkheidsrelatie seksuele handelingen moet verrichten ofwel ondergaan ofwel daarvan toeschouwer moet zijn, dan wel seksueel getinte toenaderingen of uitlatingen in welke vorm dan ook moet dulden. Onder dwang wordt onder meer begrepen: fysiek geweld of dreiging daarmee, psychische druk, intimidatie en/of chantage. Verder wordt onder seksueel misbruik ook verstaan het maken van seksueel getint beeldmateriaal van iemand en het gebruiken en doorgeven daarvan.

4.2. Niet ter discussie staat dat de door klager gestelde feiten moeten worden gekwalificeerd als seksueel misbruik in de zin van de Procedure.

4.3. De verklaring van klager is op de Klachtencommissie oprecht overgekomen. Bij de beoordeling van een klacht is voor de Klachtencommissie echter uitgangspunt dat zij niet uitsluitend kan afgaan op de verklaring van klager. Het is een elementair rechtsbeginsel dat iemand niet voor pleger wordt gehouden op grond van één enkele verklaring. Dit elementaire rechtsbeginsel moet ook in deze procedure in acht worden genomen.

4.4.

De Klachtencommissie heeft kennis genomen van het rapport van dr. [naam] en de schriftelijke verklaring van mr. [naam], een mp-3 bestand met opname van een radio interview waarin de heer [naam] en aangeklaagde worden geïnterviewd over de stelling van de heer [naam] dat hij door aangeklaagde seksueel is misbruikt, de toestemming gebruik melding/klacht als steunbewijs van deze [naam] en de klacht van [naam] tegen [aangeklaagde] (2013W1125(3)).

Ten aanzien van deze aangevoerde steunbewijzen heeft de klachtencommissie echter moeten vaststellen dat in het rapport van dr. [naam] en de verklaring van mr. [naam] niet over seksueel misbruik door aangeklaagde wordt gesproken. Voorts overweegt de klachtencommissie dat de steunverklaringen van [naam] en [naam] niet hebben geleid tot een gegrondverklarde klacht.

Daarnaast is er sprake van een levende aangeklaagde die een en ander pertinent ontkent.

Op grond van een en ander is de Klachtencommissie tot de conclusie gekomen dat er weliswaar enige aanwijzingen zijn die de mogelijkheid van seksueel misbruik door aangeklaagde niet met zekerheid uitsluiten, maar dat er alles bijeengenomen onvoldoende feiten of omstandigheden aan het licht zijn gekomen om aan de stellige ontkenning van aangeklaagde voorbij te kunnen gaan.

4.5. Gelet op bovenstaande overwegingen heeft de Klachtencommissie moeten vaststellen dat voor de feiten die klager heeft gesteld onvoldoende bewijs is gevonden, zodat de klacht niet gegrond kan worden verklaard; waarmee overigens bepaald niet gezegd wil zijn dat de door klager gestelde feiten niet waar zijn.

5. Het advies

De Klachtencommissie adviseert de Overste van de Congregatie van de Priesters van het Heilig Hart van Jezus de klacht niet gegrond te verklaren.

Dit advies is vastgesteld op 14 juli 2014 door mr. G.A.M. Stevens, voorzitter, mr. F.J.M. Walstock en drs. A.M. van Beelen, leden, bijgestaan door mr. Y. Rikken, griffier, en is ondertekend door de voorzitter.

Tegen dit advies is geen hoger beroep mogelijk. Wel bestaat voor klager en de (gemachtigde van de) kerkelijke gezagsdrager ingevolge artikel 20 van de Procedure de mogelijkheid

binnen twee weken na ontvangst van dit advies schriftelijk bezwaar in te dienen indien er naar zijn of haar oordeel een algemeen beginsel van behoorlijke klachtbehandeling is geschonden.

Op grond van artikel 18.5 van de Procedure wordt dit advies binnen twee weken nadat het is vastgesteld bij aangetekend schrijven aan de kerkelijk gezagsdrager en aan klager verzonden.

Op grond van artikel 21.1 van de Procedure stelt de kerkelijk gezagsdrager binnen dertig dagen na ontvangst van dit advies klager schriftelijk en gemotiveerd op de hoogte van de beslissing die hij naar aanleiding van dit advies geeft genomen.

Op grond van artikel 21.3 van de Procedure geeft de kerkelijk gezagsdrager daarbij de mogelijkheden van bezwaar en beroep aan.

Op grond van artikel 21.4 van de Procedure ontvangt de Klachtencommissie een afschrift van de beslissing van de kerkelijk gezagsdrager.